

τάρεις. β) Φεύγω, εξαφανίζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Φρ. Θὰ βορτάρῃ ὁ νοῦς μου (θὰ τρελλαθῶ). γ) Ἀποχωρῶ, ὑποχωρῶ, ἐπὶ δημοπρασίας Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) 2) Ἀναλαμβάνω ἀπὸ ἀσθένειαν, ἀναρρώνω Πελοπν. (Βυτίν.) κ. ἄ. 3) Ἐξοικονομῶ τὰ ἐξοδά μου Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὰ βουλτάρου ἔτο' κ' ἔτο'. Πῶς νὰ τὰ βουλτάρουν μὴ τ'ν ἀκρίβεια; 4) Ἐνεργῶ τι διὰ περιστροφῶν, παρελκύνω Σίφν.: Τὸ βορτάρει καὶ τὸ βορτάρει ὁ δεινα.

Πβ. βολταρίσκω, βολτετζάρω.

βολτᾶς ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. βολτοῦ Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ās. Θηλ., γυνὴ ἀεικίνητος καὶ πολυπράγμων.

βολτατζῆς ὁ, Λεξ. Βλαστ. 309 Δημητρ. βόλτα-τζῆς ΑΜαμμέλ. Θαλασσιν. 49.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τζῆς.

Ἄλιεύων διὰ τῆς ὁρμιᾶς βόλτα.

βολτᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτᾶτος Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶτος.

Ἄλκων σχῆμα βόλτας (πβ. σημ. 7), κυρτός.

βολτετζάρω Ἰθάκ. Κεφαλλ.—Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. βολτετζάρου Σκῦρ. βολτατζάρω Ἀθῆν. Ἄνδρ. Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Πελοπν. Ἀργολ. Ἀρχαδ.) κ. ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σκοποὶ 73 Θαλασσιν. 51 καὶ ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 225—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ. βολτατζάρου Τσακων. βουλτατζάρου Θεσσ. (Ζαγορ.) βολτατζάρω Μύκ. βολτατζέρνω Βιθυν. βουλτατζέρνω Λυκ. (Λιβύσσ.) βολτετζαρίζω ΝΣαντοριν. Ἀγγελοκρ. 5 βολτατζαρίζω Σκίαθ. βορτετζάρω Κέρκ. βορτετζάρω Νάξ. (Τσικαλαρ.) βορδατσάρου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βορτατζάρω Κάσ. βορτατζέρω Κάσ. βορτατζέρω Μεγίστ. βοτ-τατζέρω Σύμ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *volteggiare*.

1) Προχωρῶ οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ μὲ στροφάς, λοξοδρομῶ, ἰδίᾳ ἐπὶ πλοίων ἐνθ' ἄν.: Τὸ καίκι βολτατζάρει Λεξ. Δημητρ. Τὸ καράβι βολτατζάρει ΑΜαμμέλ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. ἐνθ' ἄν. 2) Κάμνω περιφορὰν, περιδιαβάω, περιφέρομαι, περιπατῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰθάκ. Κάσ. Κεφαλλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Τσικαλαρ.) Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρχαδ. Κίτ. Μαν.) Σύμ. Τσακων. κ. ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σκοποὶ 73—Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.: Ἄσμ.

Βίρα νὰ βιράρονμε | καὶ νὰ βολτετζάρουμε

Ἰθάκ.

Ἄ νοῦς μου πρὸ ἐμίκρυνε ὡς γουκκὶ πιπέρη

κὲ ὅπου κὲ ἄν πάης καὶ σταθῆς, μαζί σου βορτατζέρει

Κάσ. 3) Μεταφ. μεταβάλλομαι Ἀθῆν. κ. ἄ.: Σάμπως τὰ πράματα βολτατζάρουν.

Πβ. βολταρίσκω, βολτάρω.

βολτὶ τό, Τῆν. Τσακων. βοτ-τὶν Χίος.

Ἰποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα, παρ' ὃ καὶ βότ-τα.

1) Βολτίτσα, ὁ ἰδ., Τσακων.: Ἐμπούτζερε τὸ βολτίττι (ἔκαμες τὴ βολτούλλα σου). 2) Μικρὸς θόλος Χίος.

β) Θολωτὸν οἰκοδόμημα Χίος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βολτί Πελοπν. (Μάν.) Βοτ-τὰ Χίος. 3) Τὸ στόμιον τοῦ φούρνου Τῆν.

βολτίτσα ἡ, σύννηθ. βολαίτσα Κρήτ. βορτίτσα Μεγίστ. κ. ἄ.

Ἰποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ὀλίγης διαρκείας περίπατος, μικρὰ διαδρομὴ ἐνθ' ἄν.: Ἐκατα μὲ βολτίτσα. || Φρ. Ὅλο βολτίτσε κανε (ἐπὶ τοῦ ἀργοσχόλου). Συνών. βολτί 1, βολτούλλα.

βολτογύρης ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτογύρης Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

Ἄ συνηθίζων νὰ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

βολτογύρι τὸ, Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. βολτογυρίζω ἢ ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

Περιφορὰ, περιδιάβασμα, περίπατος: Ὀλημερὶς βολτογύρι 'ς τοῖς ἀκροθαλασσές.

βολτοκατεχάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ὀρτοκατεχάρις Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ἐπίθ. κατεχάρις.

Ἄ γνωρίζων νὰ ἐκφεύγῃ μὲ λοξοδρομίας: Ἄσμ.

Ἡ Φτέρ' ἀγρίμα κυνηᾷ κ' ἡ Γερακὰ περδίκια κὲ ὁ Φλόος γεροντολαὸν καὶ ὀρτοκατεχάριν.

βολτοκόβω ἀμάρτ. βορτοκόβω Ἀστυπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. κόβω.

Κόβω βόλτες, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ: Κεῖ τοῦ βορτόκοβγε ἦθεκε τὸ κουτάκι 'πάνω 'ς τὸ ραφάκι (ἐκ πα-ραμυθ.) Συνών. βολτοφέρνω.

βολτόξυλο τό, ἀμάρτ. βορτόξυλο Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐς. βόλτα καὶ ξύλο.

Ξύλον κατάλληλον διὰ κατασκευὴν θόλου.

βολτόπετρα ἡ, ἀμάρτ. βορτόπετρα Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐς. βόλτα καὶ πέτρα.

Λίθος κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν θόλου.

βολτούλλα ἡ, σύννηθ.

Ἰποκορ. τοῦ οὐς. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

Βολτίτσα, ὁ ἰδ.

βολτοφέρνω Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόλτα καὶ τοῦ ρ. φέρνω.

Φέρω, ἦτοι κάμνω βόλτες, περιφέρομαι. Συνών. βολτοκόβω.

-**βολῶ** κατάλ. παραγωγικὴ σύννηθ. βουλῶ βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ παλαιῶν παρασυνθέτων ρημάτων ληγόντων εἰς -βολῶ ἀπεχωρίσθη τὸ -βολῶ ὡς ἰδίᾳ παραγωγικὴ κατάληξις. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 243 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται ρήματα ἐκφράζοντα θαμιστικὴν ἢ ἐπιτατικὴν ἐνέργειαν ἢ πρᾶξιν 1) Ἐξ ὀνομάτων, οἷον: ἄσπρος - ἄσπροβολῶ, μόσκος - μοσκοβολῶ, πέτρα - πετροβολῶ, χαλάζι - χαλαζοβολῶ κτι. 2) Ἐκ ρημάτων, οἷον: ἀστράφτω - ἀστραφτοβολῶ, ἄφτω - ἄφτωβολῶ, ξερνῶ - ξερνωβολῶ κτι.

βολῶ σύννηθ. βουλῶ βόρ. ἰδιώμ. βουλίζου Θάσ. Μέσ. βολειοῦμαι Θήρ. Κάλυμν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βολειῶμαι Κάλυμν. βουλειοῦμαι Ἡπ. γ' ἐνικ. πρὸς. βουῶντα ἔγι Τσακων.

Τὸ μεσν. βολῶ, ὃ ἐκ τοῦ μεταγν. εὐβολῶ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 3 (1906/7) 95. Περὶ τοῦ μέσ. βολειοῦμαι πβ. ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν. 4 (1907/8) 87 κέξ.

1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. παρέχω εὐκολίαν, εὐχέριαν, εἰ-